

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Anden behandling af lovforslag nr. L 57: Forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v., lov om forsikringsvirksomhed og realkreditloven. (Afskaffelse af offentlige repræsentanter i den finansielle sektor). Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen). (Fremsat 23/1 2002. Første behandling 5/2 2002. Betænkning 12/3 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Marianne Jelved (RV):

Udvalget har jo behandlet lovforslaget efter de gældende procedurer og stillet spørgsmål til ministeren, og svarene er modtaget.

Det forslag, vi nu behandler ved anden behandling i Folketinget, smykker sig med såkaldt faglige begrundelser for at fjerne de offentlige repræsentanter i de finansielle institutter.

Svarene på spørgsmålene lader meget tilbage at ønske. Det er svar, som jeg bedst kan karakterisere som – hvis det er tilladt fra Folketingets talerstol, men jeg har forsøgt at være meget moderat: Goddag, mand. – Økseskaft!

Der er reelt ingen saglige begrundelser. Derfor er det en politisk beslutning, og jeg synes, at det er ganske fair, at regeringen af politiske grunde ønsker at afskaffe den offentlige repræsentation i de finansielle institutter. Men det er ikke det, regeringen skriver.

Derfor er det min opfordring, at alle for at hygge sig, hvis man kan sige det, læser de optrykte bilag i betænkningen omkring spørgsmål 4-9, hvor man spørger ganske sagligt og får en sludder for en sladder. Det synes jeg er unfair over for de mange, mange offentlige repræsentanter, der har siddet efter loven og varetaget deres opgaver, efter at de har indvilget i at blive udpeget efter gældende lovgivning.

Det beklager jeg dybt, og jeg beklager, at regeringen heller ikke her klart bekender kulør, nemlig at det er en rent politisk beslutning, der ikke kan begrundes med den slags søgte forklaringer, der er givet i bemærkningerne til lovforslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jan Trøjborg som ordfører. Så har man jo lidt længere taletid.

Jan Trøjborg (S):

Spørgsmålet om offentlige repræsentanter i den finansielle sektors ledelse er jo ikke en ny sag. Det er faktisk en gammel, etableret politisk holdning, der har haft bred opbakning i årtier i Folketinget, nemlig at det var hensigtsmæssigt, at den offentlige repræsentation var med til at sikre, skal vi sige en lidt bredere tilgang til og forvaltning af de samfundsmæssige værdier, som forvaltes af den finansielle sektor.

Jeg tror, at langt de fleste virksomheder i den finansielle sektor har fundet det nyttigt, at der har været repræsentanter i bestyrelsen, der repræsenterede andet end aktionærernes interesser, men også var udpeget med henblik på at varetage brede, samfundsmæssige hensyn.

Imidlertid må man jo erkende, at forholdene udvikler sig også konkurrencemæssigt, og at liberaliseringen slår igennem i den finansielle sektor, og man må også erkende, at de offentligt udpegede bestyrelsesmedlemmer ikke har andre beføjelser, men arbejder under samme vilkår som de aktionærvalgte bestyrelsesmedlemmer.

Kl. 13.05

Derfor var Socialdemokratiets holdning til førstebehandlingen af dette forslag, at vi da godt ville diskutere med regeringen, om tiden var løbet fra ordningen med offentlige repræsentanter, hvis man vel at mærke satte noget andet i stedet, nemlig sikkerhed for gennemsigtighed, åbenhed, tilstrækkelige tilsyn, kontrol med den finansielle sektor og kvalitet i bestyrelsesarbejdet.

Derfor har vi stillet en række spørgsmål til regeringen, som også er optrykt, der handler om regeringens holdning bl.a. til hele spørgsmålet om corporate governance, altså hvor meget man egentlig kan overkomme, og hvilke hensyn man skal varetage som bestyrelsesmedlem.

I den forbindelse er det kommet frem, at det er meget normalt i en række store danske finansielle virksomheder, at formænd og næstformænd ud over de ansvarsfulde poster, de har i det enkelte institut, besidder 25-30 bestyrelsesposter ved siden af. Regeringen har end ikke ønsket at drøfte mulighederne for at sikre tilstrækkelige kvalitetskontroller i bestyrelsesarbejdet med os og har heller ikke villet diskutere spørgsmålet om forbrugerhensynets varetagelse. Tværtimod har regeringen fremsat et forslag om lov om